

23 בפברואר, 2006

מראות

גיליון 2: תנועת החמאס לאחר הבחירות

מראות הוא מוצר של מכון ראות המאגד אסופת ציטוטים ממקורות גלויים, הקשורים לסוגיה מדינית בעלת משמעות אסטרטגית ארוכת טווח.

בגיליון זה מצורפות התבטאויות של בכירי תנועת החמאס לאחר ניצחון התנועה בבחירות למועצה המחוקקת של הרשות הפלסטינית. בגיליון **מראות** הקודם הבאנו ציטוטים של בכירי התנועה לקראת הבחירות, אולם ראינו ערך לשוב ולבחון את העמדות בחמאס ביחס לסוגיות מדיניות אחרי שנודע כי התנועה עתידה לשאת בעול האחריות השלטונית.

קובץ ההתבטאויות המוצג בגיליון זה מתמקד בעמדת החמאס ביחס ל-3 התנאים, שמציבים ישראל, האיחוד האירופי, ארה"ב ומצרים, בתמורה להמשכת הזרמת כספי סיוע לרשות: (1) **הכרה בישראל**, (2) **כיבוד והכרה בהסכמים הקיימים** ו- (3) **פירוק חמאס ממשקו**. כמו כן, מוצגות בגיליון זה קובץ התבטאויות בסוגיות הבאות: (4) **המגע עם ישראל**; (5) **הייצוג הפלסטיני**; (6) **המלכוד החוקתי**; (7) **הקהילה הבין-לאומית**; (8) **כלכלת הרש"פ**.

הכרה בישראל

נאמן לאתוס המאבק הפלסטיני, החמאס דוחה כל הכרה בישראל ובזכות היהודית להגדרה עצמית בארץ ישראל. עמדתו הנחרצת של החמאס ביחס לישראל מופיעה באמנתו. בעקבות הלחץ הבין-לאומי, נשמעים בחמאס קולות שאינם חד-משמעיים. במקביל, ניתן לזהות אבני בוחן חלופיות שהחמאס מנסה לקדם כדי להימנע מהכרה מפורשת בישראל. שתיים מהבולטות שבהן, הן הכרה ביוזמה הסעודית והטענה כי החמאס או הרש"פ אינן מחויבות להכיר בישראל מאחר שאש"ף כבר עשה זאת.

- מוסא אבו מרזוק: "אין ספק שיש הכרה מציאותית שלנו בישראל, בכך שישראל קיימת בשטח - ואין חותמים הסכמים עם גוף דמיוני אלא עם מי שקיים. ישראל קיימת וכולם מתייחסים להסכמים האלה... הבעיה שלנו היא הדרישה להכיר בלגיטימיות של הכיבוש - ולכך לא נסכים... אמנם, אש"ף הכיר בישראל - אך זה עניין פנימי של אש"ף ולא מחייב את הרשות הפלסטינית. צריך שהעולם יעשה את ההבחנה בין אש"ף לבין הרשות, אין הכרח שהרשות הפלסטינית תכיר בישראל". ([YNET](#), 20/2/06)
- חאלד משעל: "החמאס לא יכולה להתנגד לעמדה הערבית האחידה שקיבלה ביטוי בהחלטות הפסגה (החלטת פסגת ביירות על הכרה ויחסי נורמליזציה עם ישראל בתמורה לנסיגה מלאה ולפתרון בעיית הפליטים". (רובינשטיין, [הארץ](#), 13/2/06)
- מוסא אבו מרזוק: "איננו יכולים להכיר בישראל, מאחר וזה נוגד את עקרונותינו ואת מצע הבחירות שהוא מצע של התנגדות, רפורמה ושינוי... לא נבחרים על בסיס מצע ולאחר שנבחרים משנים אותו". (באהה, [השבועון אל-אהרם](#), 9/2/06)
- חאלד משעל: "חמאס תכיר ביוזמה הסעודית ותתייעץ עם מועצת האחים המוסלמים". ([אל-שרק אל-אוסט](#), 8/2/06)
- יחיא מוסא, מספר 18 ברשימת חמאס: "יש דרישה מוקדמת שנכיר בישראל... תן לי את אדמתי, וניכנס לדיון על הכרה. אבל אל תבקש ממני, כתנאי מוקדם, להכיר בישראל.. אם אתם רוצים לחיות במקום שאתם חיים בו, ואנחנו במקום שאנו חיים בו - בסדר. אבל אין דבר ששמו הכרה בישראל. זה בלתי אפשרי". (הס, [הארץ](#), 5/2/06)
- מחמוד א-זהאר: "ישראל היא ישות לא חוקית, ושום לחץ לא יכול לאלץ אותנו להכיר בזכותה להתקיים". (ואקד, [YNET](#), 4/2/06)
- איסמאיל הנייה: "החמאס לא תכיר בישראל...". (ואקד, [YNET](#), 4/2/06)

- השיח' עצמור, חבר הפרלמנט החדש: "החמאס) מכיר בקיומה של ישראל בשטח, אך הוא לא מוכן לתת לגיטימציה לכיבוש...". (כהן, [מעריב](#), 31/1/06)
- מחמוד א-זהאר: "לחמאס אין כל כוונה לשנות את עמדותיו כלפי ישראל... למה שנכיר בישראל? האם ישראל מוכנה להכיר בזכות השיבה? במדינה פלסטינית שבירתה ירושלים? אין לישראל דבר להציע לנו, היא רק מבזבזת את זמננו". (רגולר, [הארץ](#), 28/1/06)
- מחמוד א-זהאר: "חמאס לא יכיר בישראל, אך הוא יכול להגיע להסכם עם ישראל על 'הודנה' (הפסקת אש) והקמת מדינה פלסטינית גם מבלי להכיר בישראל". (רגולר, רובינשטיין וקורן, [הארץ](#), 26/1/06)
- מוסא אבו-מרזוק: "... היחסים עם המדינה היהודית בלתי ניתנים לביטול מכיוון שהיא עובדה קיימת אבל ההכרה בחוקיותה של ישראל היא דבר אחד ואילו קיומה במציאות הוא דבר אחר. בפועל, ישראל קיימת ואיש אינו יכול להכחיש זאת ולפעמים גם איננו יכולים לפעול או לנוע ממקום למקום ללא אישורה... בתנאים מסוימים גם חמאס עשוי להכיר בחוקיותה של ישראל אם תוקם מדינה בגבולות 1967 בגדה וברצועת עזה שבירתה ירושלים ומיליוני פליטים יורשו לחזור לבתייהם בישראל". (רגולר, [הארץ](#), 26/1/06)

כיבוד והכרה בהסכמים הקיימים

- הדרישה מהחמאס להכיר בהסכמים הקיימים נובעת מעיקרון רציפות השלטון המקובל במשפט הבין-לאומי. הכרה בהסכמים משמעה הכרה בהסדרים הכלכליים, הביטחוניים והאזרחיים אשר נקבעו בהסכם הביניים, הכרה בישראל ואיחוד כל הכוחות המזוינים תחת הרש"פ כנדרש עפ"י מפת הדרכים כולל פירוק תשתית הטרור העצמאית של החמאס.
- מחמוד א-זהאר: "החמאס לא תכיר בהסכמי אוסלו והפרלמנט יבטל כל שריד של ההסכמים...". (14/2/06, [YNET](#))
 - מוסא אבו מרזוק: "אין רשות אשר יורשת רשות ואינה מחויבת להסכמים שחתמה קודמתה". (באהה, [השבועון אל-אהרם](#), 9/2/06)
 - חאלד משעל: "חמאס תתנהג באופן מעשי ביחס להסכמים והתחייבויות (של הרשות) מבלי שתוותר על עקרונותיה. נכבד את ההתחייבויות הפלסטיניות בתנאי שהן משרתות את האינטרס הלאומי". (רגולר, [הארץ](#), 31/1/06)
 - מוסא אבו מרזוק: "...חמאס תתמודד עם התוצאות של הסכמי אוסלו בשטח בדיוק כפי שהערבים התמודדו עם הגבולות ששורטטו במזרח התיכון על ידי האימפריאליסטים הבריטים והצרפתים...". (רגולר, [הארץ](#), 30/1/06, מתוך: עיתון "אל-חקאיק", המקורב לפת"ח)
 - חאלד משעל: "מפת הדרכים אינה מקובלת על הארגון, משום שהיא מטילה דרישות כבדות מדי על הפלסטינים...". (רגולר, [הארץ](#), 28/1/06)
 - מוסא אבו-מרזוק: "חמאס יכיר בכל ההסכמים להם מחויבת הרשות לפני הבחירות אבל כל נושא שאינו משרת את העם הפלסטיני וזכויותיו, ישונה באורח חוקי או יבוטל...". (רגולר, [הארץ](#), 26/1/06)

פירוק הנשק

- עפ"י התחייבויות אבו מאזן במסגרת "מפת הדרכים", הפלסטינים היו אמורים לפרק את תשתיות הטרור. אולם, מהלך זה נדחה לאחר הבחירות הפלסטיניות, בהסכמה אמריקנית. לאחר ניצחון החמאס בבחירות, ההסתברות ליישום ההבטחה של אבו מאזן נמוכה. מהתבטאויות ראשי החמאס עולה, כי איחוד כלי הנשק ייעשה רק במסגרת הקמתו של צבא פלסטיני. לפיכך, נדמה כי ישראל עומדת לפני דילמה: האם לוותר על דרישתה לפירוז הרש"פ בתמורה לאיחוד המיליציות החמושות העצמאיות?
- מחמוד א-זהאר: "אנשי הזרוע הצבאית של הארגון, גדודי עז א-דין אל-קסאם, יגדילו את מספר אנשיהם וחמושם עד השלמת השחרור... הרגיעה אינה כניעה, אלא הכנה לסיבוב נוסף של התנגדות וניצחון". (רגולר, [הארץ](#), 14/2/06)
 - איסמעיל הנייה: "יש לארגן את כלל הכוחות החמושים ולהקים מערכת משפט חזקה... יש לכוון חוקים ומנגנונים לשליטה וניהול הנשק הלאומי". ([אל-חיאאת](#), 13/2/06)
 - חאלד משעל: "חמאס מוכן לאחד את כל הזרועות הצבאיות של הפלגים הפלסטיניים לצבא אחד, שיגן על העם הפלסטיני... אנו מוכנים להקים צבא כמו כל מדינה... חמאס רואה בנשקו כדבר חוקי ומקובל כל עוד יש כיבוש". (רגולר, [הארץ](#), 28/1/06)

מגעים עם ישראל – בין אידיאולוגיה לאחריות מדינית

מטרתה של החמאס היא השתלטות על התנועה הלאומית הפלסטינית. ואולם, עד לבחירות, מדיניות החמאס התבססה על השילוב בין שימוש בטרור כדי לחבל בתהליך המדיני לבין אי-נשיאה באחריות לכישלוננו, אשר הונחה על כתפי הרש"פ והפת"ח. לכן, אפשר שניצחוננו של החמאס היווה "תקלה אסטרטגית" מהבחינה שהוא מעמת התנועה מוקדם מדי מבחינתה עם המתח שבין עקרונותיה האידיאולוגיים לאחריותה כלפי האוכלוסייה הפלסטינית בגדה וברצועה. ההצהרות הסותרות של ראשי התנועה משקפות את המבוכה בחמאס לנוכח ניצחונה וביחס לסוגיות כגון מו"מ והסדרים זמניים עם ישראל.

- מוסא אבו מרזוק: "חמאס לא תהיה מבודדת והיא גם לא תשנה את עקרונותיה... הפער שבו ניצח חמאס בבחירות גרם למבוכה בצמרת הארגון, אבל המבוכה אצל הגורמים האחרים הקשורים לבעיה הפלסטינית הייתה גדולה בהרבה". (רגולר, [הארץ](#), 30/1/06)
- חאלד משעל בביקורו בסודאן: "המשימה שלנו היא לשחרר את ירושלים ולטהר את מסגד אל-אקצה... אנו אומה שמוכנה לרעוב ולמות... האסלאם דוהר כי כוחו מאללה, והוא ימשיך להתקדם על אפס וחמתם של המתנגדים. אל תחששו, לא נכיר בישראל... אנו אומרים לעם שלנו - כל ההמון הנוכח פה תומך בנו בדרך הג'יהאד וההתנגדות. מי שמוביל אותנו בדרך לשחרור ולניצחון זה אלוהים". (ואקד, [YNET](#), 14/2/06)
- מחמוד א-זהאר: "החמאס לא תכיר בהסכמי אוסלו... עם זאת, אם האויב יקדם הצעה, אנו נבחן אותה... משא ומתן הוא לא יעד, אלא אמצעי. אם השיחות יוכלו לממש את האינטרס של העם הפלסטיני נסכים לדבר עם אלף מתווכים". ([YNET](#), 14/2/06)
- מוסא אבו מרזוק: "אנו מתמודדים באופן ריאליסטי עם השלב הנוכחי – מדינה פלסטינית עצמאית עם ריבונות מלאה על הגדה המערבית ורצועת עזה... זהו פתרון זמני ושלבי". (בריאיון לתחנת טלוויזיה מצרית, 13/2/06, מתוך: ממר"י)
- מחמוד א-זהאר: "חמאס לא תשנה שום מילה מהאמנה הקוראת לחסל את ישראל ולא תהפוך למפלגת פוליטית, אלא תמשיך בדרך ההתנגדות". (רועי נחמיאס, [YNET](#), 11/2/06)
- חאלד משעל: "לא נעצור את ההתנגדות, לא נגנה פיגועים, ולעולם לא נעצור לוחמי חירות (מוג'אהדין)". (הלפרין, [Jerusalem Post](#), 9/2/06)
- חאלד משעל: "החמאס אינה מוכנה לשקול הודנה ארוכה, בת טווח של 10-15 שנה". ([אל-איאם](#), 9/2/06)
- חאלד משעל: "חמאס תכיר ביוזמה הסעודית ותתייעץ עם מועצת האחים המוסלמים". ([אל-שרק אל-אוסט](#), [YNET](#), 8/2/06)
- יחיא מוסא, מספר 18 ברשימת חמאס: "אני אומר שעל כולם לא לבזבזו זמן... ולהגיע לפתרון זמני, שיאפשר לכולם לבסס יחסים מכובדים. הבה לא נתעסק במה שיהיה אחרי הפתרון הזמני הזה, עוד עשרות שנים, או מאות, או אלף שנה... אם הפתרון (הזמני) לא מקובל על הישראלים - אדרבה. אפשר לחיות במדינה אחת במקום שתיים. החזירו את הפליטים שגורשו ואנו מוכנים לפתרון היסטורי (קבוע).
- אין לחמאס עמדה עקרונית שלפיה אסור לקיים מו"מ (עם ישראל). אבל הבסיס שעליו נשען המו"מ הפוליטי בשנים האחרונות היה בלתי צודק ומזיק לאינטרסים שלנו, עד כדי אסון לאומי... אין בעיה, לקיים מו"מ כדי להביא לסיום הכיבוש. זה ביחס לפן המדיני של המו"מ. בנוגע לחלק האזרחי במגעים עם ישראל - מעברים, אישורים לחולים, מסים, פועלים - אלה עניינים של יומיום, ואין לחמאס שום בעיה לעסוק בהם". (הס, [הארץ](#), 5/2/06)
- מחמוד א-זהאר: "הרשות הפלסטינית בניהול החמאס תהיה מוכנה לדון עם ישראל בנושאים טכניים בדרגים נמוכים... (אך) ישראל היא ישות לא חוקית, ושום לחץ לא יכול לאלץ אותנו להכיר בזכותה להתקיים". (ואקד, [YNET](#), 4/2/06)
- השיח' עצפור, חבר הפרלמנט החדש: "החמאס לא מוכן לתת לגיטימציה לכיבוש... אין איסור הלכתי לקיים משא ומתן עם ישראל". (כהן, [מעריב](#), 31/1/06)
- מוסא אבו מרזוק: "חמאס לא יתעמת עם יו"ר הרש"פ, אבו מאזן, אם זה יחליט לנהל מו"מ עם ישראל... דחיית רעיון המו"מ הייתה העמדה הקודמת של חמאס ולדעתי נוכל להגיע לנוסחה מוסכמת עם אבו מאזן... לא נגיע לעימות פנימי בזירה הפלסטינית על רקע התנגדותנו למו"מ". (רגולר, [הארץ](#), 30/1/06, מתוך: עיתון "אל-חקאיק", המקורב לפת"ח)

- חאלד משעל: "מפת הדרכים אינה מקובלת על הארגון, משום שהיא מטילה דרישות כבדות מדי על הפלסטינים... אנו נחזיק בנשקנו כל עוד נמשך הכיבוש, שכן רק השימוש בכוח הביא תוצאות". (רגולר, [הארץ](#), 28/1/06)
- מחמוד א-זהאר: "חמאס... יכול להגיע להסכם עם ישראל על 'הודנה' (הפסקת אש) והקמת מדינה פלסטינית גם מבלי להכיר בישראל". (רגולר, רובינשטיין וקורן, [הארץ](#), 26/1/06)
- מחמוד א-זהאר: "אין תהליך מדיני, לא נולד שולל את עמנו... אין טעם בחידוש המגעים לפי שעה... (תוצאות הבחירות הן) מכה לאמריקאים ולאויב הישראלי, שייאלץ לרוץ אל הפלסטינים ולהציע ויתורים". (רגולר, רובינשטיין וקורן, [הארץ](#), 26/1/06)

הייצוג הפלסטיני – בין אש"ף לרש"פ

מטרתו של החמאס היא להוביל את התנועה הלאומית הפלסטינית כולה באמצעות השתלטות על אש"ף וניכוס מעמדו כ"נציג הלגיטימי הבלעדי של העם הפלסטיני כולו". השגת מטרה זו מחייבת הדחת הפת"ח ממעמד הבכורה במוסדות אש"ף והרש"פ.

לאחר הבחירות, החמאס שולט ברש"פ בעוד שהפת"ח שולט רק באש"ף, ולכן החמאס עומד בפני התלבטות: לנצל את ההצלחה ולנסות ולהדיח את הפת"ח גם מהשליטה באש"ף; או להשאיר את אש"ף בשליטה של הפת"ח, לעת עתה, שכן כך לא יצטרך החמאס לשאת בנטל המגעים עם ישראל ויוכל לשמור על עקרונותיו שבבסיסם אי-הכרה בישראל.

- מוסא אבו מרזוק: "אש"ף הכיר בישראל, אבל זה עניין פנימי של אש"ף ולא מחייב את הרש"פ. העולם צריך לעשות את ההבחנה בין אש"ף לרש"פ. הרש"פ לא חייבת בהכרח להכיר בישראל". (הלפרין, [Jerusalem Post](#), 21/2/06)
- מוסא אבו מרזוק: "אוסלו נחתם בין אש"ף לישראל... (הרשות) אינה חלק מהסכמים הללו... השלב הבא כולל בניה מחדש של אש"ף". (בריאיין לתחנת טלוויזיה מצרית, 13/2/06, מתוך: [ממריני](#))
- דובר חמאס: "חמאס דורש יישום רפורמות באש"ף, כתנאי להצטרפותו לארגון הגג". (רגולר, [הארץ](#), 7/2/06)
- יחיא מוסא, מספר 18 ברשימת חמאס: "... אש"ף הוא שמחזיק בתיק המדיני, ואש"ף הוא מסגרת רחבה מזו של הרשות. אנחנו חלק מהרשות. אש"ף הכיר בישראל. למה נדרש מאתנו להכיר בישראל?". (הס, [הארץ](#), 5/2/06).
- חאלד משעל: "... אנו מתכוונים לנצל את הרוח הגבית של הבחירות כדי להכניס שינויים מהירים באש"ף ולהפעיל את מוסדותיו מחדש". (רגולר, [הארץ](#), 31/1/06)
- חאלד משעל: "לגבי אש"ף... כבר זמן מה שאנחנו רוצים לבנות מחדש את הארגון... כולנו משוכנעים בצורך לשנות ולהחיות את אש"ף... כך שיוכל להפוך... למקור סמכות בתוך ומחוץ (לשטחים הפלסטינים)". (אל-גיזירה, 28/1/06)

המלכוד החוקתי

המבנה של המערכת החוקתית של הרש"פ עשוי להביא למשבר פוליטי וחוקתי ברש"פ בעקבות ניצחון החמאס. תפקיד ראש הממשלה הפלסטיני, שנוצר בשנת 2003, הוא אחת הסיבות המרכזיות למשבר. התפקיד נוצר במקור על מנת להגביל את כוחו של יאסר ערפאת. ואולם, לאחר ניצחון החמאס נראה כי מוסד ראשות הממשלה "מחשק" את מעמדו של הנשיא אבו-מאזן. המחלוקת על חלוקת הסמכויות מתמקדת בעיקר בשליטה במנגנוני הביטחון והתבטאה בשורה של "מחטפים" שביצע הפרלמנט היוצא בשליטת הפת"ח.

- דובר חמאס: "(החוקים החדשים ביוזמת אבו מאזן אשר מעבירים סמכויות מהממשלה לנשיא הם) מחטף, הפיכה המתבצעת נגד רצונו של העם הפלסטיני בבחירות". (רגולר, [הארץ](#), 14/2/06)
- מוסא אבו מרזוק: "איננו דורשים מאבו מאזן יותר ממה שהוא דרש מיאסר ערפאת לקראת הקמת ממשלתו הראשונה (הכפפת מנגנוני הביטחון)". (רגולר, [הארץ](#), 7/2/06)
- הודעת החמאס: "אנו מסרבים לקבל את הצעדים המוקדמים הנעשים בכוונה לרוקן את הממשלה מתוכנה, המתבטאים בהעברת סמכויות ביטחוניות, פוליטיות ותקשורתיות. הצעדים האלה פירושם הפיכת הממשלה לחסרת תוכן, ממשלה שכל מה שנותר לה הוא לשאת בעול שהשאירו ממשלות קודמות". (רגולר, [הארץ](#), 5/2/06)

- איסמעיל הנייה: "תנועת החמאס תתנגד לניסיון להעביר את כוחות הביטחון הפלסטינים מסמכות הממשלה לסמכות הנשיא... איננו חושבים שעבאס יחזור בו מעמדתו הקודמת, שעל מנגנוני הביטחון להיות כפופים לממשלה ולשר הפנים. אם יחזור בו, נזכיר לו את עמדתו הקודמת כראש ממשלה, אבל הכול בדיאלוג, ברוח ההיגיון וההבנה... מה שחשוב לנו הוא תפקיד מנגנוני הביטחון, ולא האנשים עצמם. אנו מעוניינים שמנגנוני הביטחון יפעלו מנקודת המבט הפלסטינית, ולא יתערבו בענייני האנשים ובחיייהם האזרחיים, היום-יומיים. אנו מתכוונים לבצע רפורמה במנגנונים אלו, אבל אף אדם לא יאבד את משכורתו ואת תפקידו". (הס, [הארץ](#), 1/2/06)
- מוסא אבו מרזוק: "חמאס מנהל כרגע דיונים לגבי אופן הרכבת הממשלה ומי יעמוד בראשה... בהיות השיטה הפלסטינית שיטה של משטר נשיאותי, אבו מאזן הוא האחראי העליון על תהליך הרכבת הממשלה מכוח תפקידו, ואילו החמאס יהיה אחראי על איוש התיקים ועל תפקוד הממשלה... חמאס ישאף לממשלת אחדות לאומית, אך הארגון לא החליט עדיין אם לאיש בעצמו את ראשות הממשלה ואת ראשות הפרלמנט וכן אם תורכב ממשלת מומחים". (רגולר, [הארץ](#), 30/1/06)

הקהילה הבין-לאומית

ראשי חמאס שואפים לקבל לגיטימציה בין-לאומית וערבית לממשלה העתידית, במטרה להמשיך לקבל את הכספים המיועדים לרש"פ. יחד עם זאת, הם מנסים להציג לציבור בוחריהם עמדה בלתי מתפשרת ביחס למערב. נראה כי ראשי החמאס זיהו את הציר רוסייה-סין כחוליה הבין-לאומית החלשה.

- יו"ר הפרלמנט הפלסטיני המיועד, עזיז דוויק: "זה הכול מאללה... וכמו שפרעה היה בעל כוח ועוצמה ואלוהים השפיל והכניע אותו, כך עושה אלוהים לממשלת ישראל, לבוש ולסולאנה - שהם הפרעה של ימינו. כמו שאמר כבוד הנשיא פוטין, הבחירות ברשות והניצחון שלנו, היו באמת סטירת לחי למערב, לבוש, לישראל ולסולאנה. הכול ביד, בראשות ובסמכות אללה - הוא זה שתומך במאמיניו". (ואקד, [YNET](#), 16/2/06)

- חאלד משעל: "התמיכה הזו היא מסר למערב, שם יראו את תמיכת המוסלמים בעולם כולו ויפסיקו את האיומים והמניפולציות... אחרי 58 שנה, ברור שישראל לחוצה ונמצאת בפניקה, היא מבקשת מאיתנו להכיר בהם, דורשת מהקורבן להכיר בה ומוכנה לשגר את כל המתווכים בעולם... כאילו שאין להם (למנהיגי המערב) דבר לעסוק בו מלבד החמאס. בכל פעם הם חוזרים ואומרים 'אנחנו תנועה טרוריסטית'. אתם הצבתם אותנו ברשימת הטרור מזה שנים. מדוע אתם חייבים לשכנע את עצמכם פעם נוספת כי אנו טרוריסטים?..."

כאשר מזמינים אותנו, האמריקנים מתערבים אצל הרוסים. זוהי הצביעות והדו פרצופיות של המערב. אנשי החירות בעולם אומרים לא לאמריקנים. גם ברוסיה, גם בוונצואלה. הנשיא צ'אווס הזמין אותנו והם מתמודדים לא רק מול החמאס, אלא מול המדינות שאותן מדכאת אמריקה בסביבתה בדרום אמריקה. אנו אומרים - לא נסכים לשליטה ולפטרונות של אף אחד... הסימנים היו מעודדים מאוד ואיננו זקוקים לתמיכה שבצידה תנאים פוליטיים. נגמר עידן התלות הפוליטית. המדינה שרוצה לסייע לפלסטין - אהלן וסהלן, כי זה המינימום שהיא יכולה לעשות כדי לכפר על כך שהיא הטביעה אותנו בתוך הכיבוש הציוני. אבל מי שלא רוצה זאת, אנחנו לא נתחנן בפניו. נגמר עידן התלות שלנו במערב...

לכל אלה המאשימים את העם הפלסטיני בטרור אנו אומרים - אתם מבקשים מאיתנו להפסיק את המאבק המזוין. נתנו לכם 58 שנה. מה עשיתם לנו? האם אתם רוצים שניתן לכם עוד 50 שנה? אתם זרעתם את ישראל בתוכנו, עשיתם עול ליהודים במדינותיכם ודחפתם אותם אלינו. אנו מעולם לא עשינו להם את העול שעשיתם להם. מול כל זה ומול הכיבוש אתם לא רוצים שניאבק. אנו כמו כל עם בעולם שנמצא תחת כיבוש, נלחם על חירותו. מה עשו לנו ההחלטות הבינלאומיות? האם יש מדינה אירופית אחת שאילצה את ישראל לקיים החלטה בינלאומית אחת כמו ההחלטה בנוגע לגדר? אנו לא מאמינים לכם, אנו לא בוטחים בכם ולא נחכה לכם. אחרי אללה נסמוך רק על עצמנו כי אתם מבינים רק את שפת הכוח". (ואקד, [YNET](#), 14/2/06)

- פרחאת אסעד ונאסר עבד אל-ג'וואד, חברי פרלמנט חדשים מסלפית: "ארה"ב תקבל תוך שנה או שנתיים את העובדה שחמאס זכה בבחירות... אלה שמנסים לבדד אותנו, יהיו מבודדים באזור. אני מודה לארה"ב שהעניקה לנו את נשק הדמוקרטיה, אך אין דרך לסגת, ואין אפשרות להתעלם מהבחירה הדמוקרטית... חמאס ינוע בשתי חזיתות: רפורמה בפוליטיקה הפלסטינית ושבירת הבידוד של ממשלתנו". (רוזנר, [הארץ](#), 14/2/06)

- איסמעיל הנייה: "מגיב על הזמנתו של פוטין) ברגע שתגיע הזמנה רשמית, נטוס למוסקבה". (רגולר, [הארץ](#), 10/2/06)

- מוסא אבו מרזוק: "אני מאמין שהפסקת האש (הזו) תרגיע את כולם, אם יבינו את עמדת החמאס וידברו איתנו על בסיס עמדה זו. זו אחת מהאפשרויות שאנחנו יכולים להציע בעתיד לשתף פעולה עם הקהילה הבין-לאומית כדרך להביא לשלום ושקט באזור". (אל-ג'זירה, 1/2/06)

- מוסא אבו-מרזוק: "המסורת האמריקנית של לתמוך בזכותו של הנכבש להגדרה עצמית, אל לה להשתנות. ארה"ב, האיחוד האירופי ושאר העולם צריכים לברך על התהליך הדמוקרטי ולהמשיך את הסיוע". (מוסא אבו-מרזוק, [ושינגטון פוסט](#), 31/1/06)
- מוסא אבו מרזוק: "הניצחון גרם לסתירה פנימית בין עקרונותיה של ארה"ב לאינטרסים שלה, אבל אנחנו אומרים שאנחנו תנועה שמתרכזת בהתנגדות לכיבוש ואין לנו עניין במקומות אחרים. חמאס לא תעשה שום מעשה ולא תנקוט עמדה שיש בהם כדי לפגוע בעניינים האמריקאיים באזור". (רגולר, [הארץ](#), 30/1/06)
- מוסא אבו מרזוק: "חמאס לא תהיה מבודדת והיא גם לא תשנה את עקרונותיה... הפער שבו ניצח חמאס בבחירות גרם למבוכה בצמרת הארגון, אבל המבוכה אצל הגורמים האחרים הקשורים לבעיה הפלסטינית הייתה גדולה בהרבה". (רגולר, [הארץ](#), 30/1/06)
- חאלד משעל: "העולם העלה את הסיסמה של דמוקרטיה ועכשיו עליו לכבד את התוצאות. אם אתם רוצים להעניש את העם הפלסטיני על קיום דמוקרטיה, אז על הממשל האמריקאי להעניש את העם האמריקאי על שבחר בנשיא בוש". (רגולר, [הארץ](#), 28/1/06)

כלכלת הרש"פ

- אחרי עליית החמאס, נדמה היה כי קיימת חומה בין-לאומית בצורה, המתנה את המשך העברת הכספים לרש"פ בהכרה של החמאס בישראל, כיבוד ההסכמים הקיימים ופירוק תשתיות הטרור. בצד הצהרות פרגמטיות המכוונות לאוזני הקהילה הבין-לאומית, החמאס מבליט את ה"אופציה האיראנית" כמנוף להסרת הלחצים.
- יתר על כן, ישנם סימנים לכך שהחלטת ישראל שלא להעביר לרש"פ את כספי המיסים שהיא גובה עבורה, הם רק הצעד הראשון של שינוי יסודי בהסדרים הכלכליים בין ישראל והרש"פ בדרך להפיכתם של מעברי ארז וקרני למעברים בין-לאומיים וביטול מעטפת המכס.
- איסמעיל הנייה בתגובה להחלטת ממשלת ישראל להקפיא את כספי המיסים הפלסטינים: "הן נועדו להוריד את הפלסטינים על ברכיהם. החלטות אלו לא מפחידות את העם הפלסטיני שלנו והן לא מפחידות את הממשלה הפלסטינית הבאה. התמודדנו עם אתגרים בעבר ונוכל להתמודד אם אתגרים עתידיים... יש לנו את המדינות הערביות והאומות המוסלמיות ויש לנו כמה מדינות בקהילה הבין-אומית שהביעו רצון לקיים קשרים עם הממשלה הבאה". (בן, [הארץ](#), 19/2/06)
- עזיז דוויכ: "אני אומר שלכובש יש עפ"י האמנות הבין-לאומיות התחייבויות כלפי הנכבש. אני גם אומר שהכסף שהישראלים אומרים שהם לא רוצים להעביר, זה אינו כסף ישראלי, זהו כסף פלסטיני שישראל גובה מהפלסטינים ומחויבת להעביר לרשות. אם ישראל תתמיד בעמדה זו, אז יש את מערכת החוק והמשפט שתצטרך להכריע בינינו בעניין הזה. התוכנית הזו היא עוד ניסיון ישראלי לפגוע בהליך הדמוקרטי ובתוצאותיו, הליך שהיה חופשי, שקוף והתנהל לעיני העולם כולו. זהו ניסיון לפגוע בנו, אבל אנו אריות, לא נמלים. לא קל לפגוע בנו". (ואקד, [YNET](#), 16/2/06)
- אתר החמאס: "החיזבאללה מממנת אותנו... הידיעות על איסוף הנשק אינן נכונות ופעילינו ימשיכו להחזיק בנשק הפלסטיני". (ואקד, [YNET NEWS](#), 15/2/06)
- מחמוד א-זהאר בנאום בקהיר: "מי שמבסס את שלטונו על יסודות הקוראן לא ישנה את עמדתו בגלל הבטחות לדולרים אמריקניים או אירופיים. אני מקווה שארצות הברית תפסיק את הסיוע. אנו לא זקוקים לכסף השטני שלה". (איי.פי, [YNET](#), 14/2/06)
- מחמוד א-זהאר: "באופן הדרגתי, נרצה להפריד את כלכלתנו מהכלכלה הישראלית בסוגיות כמו חקלאות, תעשייה, בריאות, וסביבה... הכלכלה הפלסטינית קשורה ותלויה בכלכלה הישראלית והפרדתן תקשה על הפלסטינים משתמשים במטבע ישראלי ורוב התוצרת הפלסטינית משווקת לישראל. היצוא למדינות אחרות מוגבל. התעשייה מוגבלת ולכן הרבה פלסטינים עבדו כפועלים בישראל. (הלפרין, [Jerusalem Post](#), 9/2/06)
- מחמוד א-זהאר: "מדינות המערב יכולות לקחת את הסיוע שלהן ושילכו לעזאזל... חמאס יוכל לנהל את הרש"פ בלי סיוע כספי של האיחוד האירופי וארה"ב". (ואקד, [YNET](#), 4/2/06)
- איסמעיל הנייה: "הפסקת הסיוע תסבך את המצב ועלולה גם להוביל לאי יציבות באזור. אנחנו לא נניח לעמנו לרעוב, יש לנו חלופות. ניהול נכון של הכספים יביא לסיפוק עצמי של צרכינו... יש לנו חלופות. ישנם כוחות בעולם הערבי והמוסלמי, אנשי עסקים ומפלגות שהתקשרו אלינו והביעו נכונותם לסייע". (הס, [הארץ](#), 1/2/06)